

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/47/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6126010011
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6126010011.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., na neverejnom zasadnutí dňa 07. mája 2026, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/1/2026 zo dňa 03. 03. 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 7PP/1/2026 zo dňa 03. 03. 2026 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/42/2022 zo dňa 07. 10. 2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/124/2024 o dňa 25. 02. 2025 v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 03. 03. 2026 sťažnosť, ktorú bližšie nezdôvodnil a neskôr ani písomne nedoplnil.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a tiež konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože u neho neboli splnené zákonné podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že odsúdený A. B. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/42/2022 zo dňa 07. 10. 2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/124/2024 o dňa 25. 02. 2025, za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Dňa 08. 01. 2026 bol okresnému súdu doručený návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o ktorom prvostupňový súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže

sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia krajský súd zistil, že okresný súd vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku. Okresný súd tak pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu rozhodol na verejnom zasadnutí v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania.

V rámci teoretického exkurzu krajský súd uvádza, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, vychádzajúc z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. musí súd zhodnotiť konanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň reálne zhodnotiť predpoklad, či v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky. Formálnu – vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu – plnením svojich povinností preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ktorou je v zmysle zákonných podmienok polovica z trestu uloženého odsúdenému právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/124/2024 o dňa 25. 02. 2025, čo splnil dňa 22. 12. 2025.

Pokiaľ ide o materiálne zákonné podmienky, tieto podľa zistení krajského súdu v zhode s úsudkom okresného súdu neboli v celom rozsahu splnené, keďže odsúdený síce počas výkonu trestu preukázal v niektorých posudzovaných oblastiach polepšenie, o čom svedčí aj disciplinárna odmena udelená za výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného, avšak nemenej dôležitou pre rozhodnutie okresného súdu bola skutočnosť, že v súčasnosti od neho nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U odsúdeného neboli zaznamenané žiadne negatíva v správaní vo väzenskom prostredí, bol aktívny v čase osobného voľna a bol aj pracovne motivovaný, o čom svedčí jeho zaradenie na vnútornom pracovisku Stolári od 23. 07. 2025 do 30. 09. 2025 a Žedko ústav od 08. 10. 2025 do 13. 01. 2026. Hoci odsúdený riadne plnil svoje povinnosti a dodržiaval právne normy a predpisy vo výkone trestu odňatia slobody, rešpektoval príkazy a nariadenia personálu, správal sa slušne a zmysluplne trávil voľný čas vrátane účasti na skupinových aktivitách, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, ktorý je základnou podmienkou pre možnosť resocializačnej zmeny, bol hodnotený len ako čiastočne kritický. Odsúdený nepresvedčil okresný súd na verejnom zasadnutí, že došlo k jeho vnútornej premene a k uvedomeniu si rizikových faktorov páchania trestnej činnosti vrátane dôležitosti zmien (vzdelávanie, odborné poradenstvo, zmena prostredia a návykov), ktoré môžu prispieť k jeho resocializácii.

Očakávanie, že odsúdený povedie riadny život, ako jedna z materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia vo výkone trestu, ale aj jeho predchádzajúceho spôsobu života, vrátane jeho trestnej činnosti, možností jeho nápravy a osobných pomerov, a tiež je potrebné prihliadnúť aj na účel trestu. Súd objasňuje a skúma komplexne všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktoré je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti. V tejto súvislosti je nevyhnutné prijať záver, či u odsúdeného došlo k polepšeniu v zmysle, či u neho prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci „nádej“, že v budúcnosti povedie riadny život, v rámci čoho musí súd zvážiť aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a

správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti.

Pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody treba vždy zhodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, vrátane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správania, ktoré viedlo k jeho spáchaniu, ako aj správania vo výkone trestu odňatia slobody. Tieto okolnosti pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale je nutné ich posudzovať vo vzájomných súvislostiach. Len tak je totiž možné spoľahlivo posúdiť, či aktuálne správanie sa odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody nie je len vonkajším prejavom jeho prispôsobenia sa prostrediu ústavu na výkon trestu, ale je výrazom skutočných zmien jeho osobnosti odôvodňujúcich nádej, že v budúcnosti povedie riadny život (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tdo 27/2017 zo dňa 25. 05. 2017).

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, krajský súd dospel k záveru, že skutočnosti rozvedené v napadnutom uznesení boli zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie odsúdeného. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o žiadosti odsúdeného je okrem iného nevyhnutné, aby počas tohto výkonu svojim správaním preukázal polepšenie, čo nemožno bez ďalšieho stotožniť len s dobrým správaním sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, keďže nevyhnutným je aj konštatovanie existencie predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život. Pojem „riadny život“ je potrebné chápať ako minimálny rámec, a teda ako predpoklad vyvarovania sa ďalšej trestnej činnosti. Bol preto správny postup okresného súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, jeho širšiu trestnú minulosť vrátane charakteru páchanej trestnej činnosti a jeho resocializačnú prognózu.

Sťažnostný súd len opakuje, že osoba odsúdeného vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť (opakované páchanie úmyselnej trestnej činnosti, 16– krát súdne trestaný, opakovaný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, porušenie povinnosti viesť riadny život počas skúšobnej doby podmienčného odsúdenia) nedáva v súčasnosti dostatočnú záruku, že u neho došlo k vnútornej premene a možno usudzovať, že jeho náprava bude na slobode dovŕšená bez potreby výkonu celého uloženého trestu odňatia slobody. Aj keď v izolovanom prostredí výkonu trestu odňatia slobody je jeho správanie v súlade s ústavným poriadkom, s poukazom na faktor jeho trestnej minulosti je dôvodné skôr konštatovať jeho prispôsobenie sa režimu výkonu trestu odňatia slobody ako vnútornú zmenu v jeho hodnotovej orientácii. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na nápravu odsúdeného a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho protiprávneho konania nemal vplyv žiadny z uložených trestov, nakoľko sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho druhu. Prvý raz bol odsúdený v roku 1991, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za majetkovú trestnú činnosť, pričom aj ďalších osem odsúdení viedlo k uloženiu nepodmienečných trestov odňatia slobody (z toho v jednom prípade išlo o trest súhrnný uložený rozhodnutím Vojenského obvodového súdu pod sp. zn. 1T 303/91 dňa 07. 10. 1992). Je nevyhnutné zohľadniť, že odsúdenému boli poskytnuté aj viaceré dobrodennia súdu v podobe podmienčného trestu odňatia slobody v roku 2007, ktorú šancu nevyužil a následne mu bol výkon trestu nariadený. Z výkonu tohto trestu bol následne podmienčne prepustený aj v roku 2008, kedy sa v skúšobnej dobe sa osvedčil. Tomu predchádzali podmienčné prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v rokoch 1996 a 1997, pričom sa v skúšobnej dobe taktiež osvedčil, no napriek tomu sa ďalej dopúšťal trestnej činnosti. Od odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 175/07 zo dňa 12. 11. 2007 s výnimkou, kedy bolo od ďalšieho potrestania alebo uloženia súhrnného trestu upustené, mu boli ukladané výlučne nepodmienečné tresty odňatia slobody, a to aj za drogovú a násilnú trestnú činnosť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal odsúdený nesporne viaceré príležitosti preukázať, že sa napravil, ktoré šance nevyužil, preto sa dôvodne nemožno domnievať, že práve podmienčné prepustenie z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody splní zákonom sledovaný účel.

Krajský súd navyše uvádza, že zohľadňovanie trestnej minulosti je pre posúdenie predpokladu vedenia riadneho života odsúdeným v budúcnosti plne v súlade s rozhodovacou praxou súdov. Mnohopočetná recidíva odsúdeného nepochybne svedčí v prospech záveru, že predchádzajúce odsúdenia, uložené tresty a ich výkon na odsúdeného zjavne nemali požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nebránili v ďalšom páchaní úmyselnej trestnej činnosti. Prísnejší náhľad na recidivujúceho odsúdeného je tak namieste a kladné hodnotenie jeho správania počas výkonu trestu odňatia slobody možno dôvodne prisudzovať len schopnosti prispôsobenia sa režimovým podmienkam výkonu trestu (v ktorom už bol opakovane), avšak pri existujúcich pochybnostiach, či takéto správanie možno rovnako

očakávať aj mimo režimových opatrení na slobode. Riziko recidívy je s ohľadom na trestnú minulosť odsúdeného a jeho aktuálny postoj k páchaniu protiprávnych činov podľa hodnotenia ústavu stredné. Prijatie plnej zodpovednosti za spôsob svojho života, zaujatie odsudzujúceho postoja k trestnej minulosti a pevná vôľa zmeniť sa s využitím prostriedkov resocializácie už počas výkonu trestu je zatiaľ nenaplneným základom pre vyslovenie predpokladu, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život.

Krajský súd na záver zdôrazňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu neexistuje „právny nárok“, ktorého by sa odsúdený mohol domáhať ihneď, ako sa po zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu v súlade s právnymi normami a ústavným poriadkom a vzorne si plnil uložené povinnosti. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby páchatel za dobré správanie a pracovnú disciplínu bol automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou je podľa odbornej literatúry a rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane páchania trestnej činnosti.

V posudzovanej veci možno uzavrieť, že v prípade odsúdeného prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Je tak v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody, aby tento ďalej vykonával.

Keďže okresný súd napadnuté uznesenie podrobne odôvodnil a krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení v plnom rozsahu stotožnil, na odôvodnenie napadnutého uznesenia v podrobnostiach poukazuje, pretože opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19. 12. 1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok zo dňa 15. 02. 2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok zo dňa 27. 09. 2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.